

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (1ς 1-8)

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα· καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (1ς 1-8)

Ὅταν πέρασε τὸ Σάββατο, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν ἀρώματα νὰ πᾶνε στὸν τάφο καὶ νὰ ἀλείψουν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τὴν ἐπόμενη μέρα μετὰ τὸ Σάββατο, ξεκίνησαν πολὺ νωρὶς τὸ πρωὶ καὶ ἔφθασαν ὅταν ὁ ἥλιος εἶχε ἀνατελεῖ. Κι ἀναρωτιόνταν· ποιὸς θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ κυλήσουμε τὸν λίθο ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ τάφου; Γιατὶ ὁ λίθος αὐτὸς ἦταν τεράστιος. Ὅταν κοίταξαν, ὅμως, εἶδαν πῶς ὁ λίθος εἶχε κυλιστεῖ. Μπαίνουν στὸ μνημεῖο, καὶ βλέπουν ἕναν λευκοντυμένο νέο νὰ κάθεται στὸ δεξιὸ μέρος καὶ τρώμαξαν. Τοὺς λέει ἐκεῖνος· Μὴ φοβᾶστε. Ζητᾶτε τὸν Ἰησοῦ τὸν Ναζαρηνὸ ποῦ σταυρώθηκε. Δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀναστήθηκε. Νὰ τὸ μέρος ποῦ τὸν εἶχαν ἀποθέσει. Πηγαίνετε τώρα νὰ πεῖτε στοὺς μαθητὲς του καὶ στὸν Πέτρο, ὅτι θὰ πάει πρὶν ἀπὸ σᾶς στὴ Γαλιλαία. Ἐκεῖ θὰ τὸν συναντήσετε, ὅπως σᾶς εἶχε ὑποσχεθεῖ. Οἱ γυναῖκες βγήκαν ἀπὸ τὸ μνημεῖο κι ἔφυγαν τρέχοντας, τρομαγμένες καὶ κατάπληκτες. Καὶ ἀπὸ τὸ φόβο τους, δὲν εἶπαν σὲ κανέναν τίποτε.

28 Ὅπως δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη

Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. ²καὶ ἰδοὺ σεισμός ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ³Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν. ⁴ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τρουῖντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. ⁵ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναῖξί· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· ⁶οὐκ ἔσπν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. ⁷καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. ⁸καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ⁹ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπῆντησεν αὐταῖς λέγων· καίρειτε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. ¹⁰τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖlate τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. κάκεῖ με ὄψονται.

¹¹Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ πνες τῆς κουσιωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. ¹²καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβουλίον τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στραπώταις λέγοντες· ¹³εἶπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἐκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. ¹⁴καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν. ¹⁵οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

¹⁶Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ¹⁷καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. ¹⁸καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. ¹⁹πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐ-

τοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ²⁰διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν.

28 Μετὰ τὸ Σάββατο, τὰ ξημερώματα τῆς ἐπόμενης ἡμέρας, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία ἦρθαν νὰ δουν τὸν

τάφο τοῦ Ἰησοῦ. ²Ξαφνικὰ ἐγένετο μέγας σεισμός, γιατί ἓνας *ἄγγελος Κυρίου κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ἦρθε, κύλησε τὴν πέτρα ἀπὸ τὴν εἰσοδο καὶ καθόταν πάνω τῆς. ³Ἡ ὄψη τοῦ ἦταν ὡσαν ἀστραπὴ καὶ τὰ ρούχα τοῦ ὀλόλευκα ὡσαν τὸ κιόνι. ⁴Τόσο τὸν φοβήθηκαν οἱ φρουροί, που ἀρχισαν νὰ τρέμουν κι ἐγένιναν ὡσαν νεκροί. ⁵Ὁ ἄγγελος εἶπε σὺς γυναῖκες: «Εἰσεῖς μὴ φοβάστε! Ξέρω ποῖον γυρεῦτε: τὸν Ἰησοῦ, τὸν σταυρωμένο. ⁶Δεν εἶναι ἐδῶ, γιατί, ὅπως τὸ εἶπε, ἀναστήθηκε! Ἐλάτε νὰ δεῖτε τὸ μέρος ὅπου βρισκόταν τὸ σῶμα τοῦ. ⁷Τρέξτε ὁμως γρήγορα καὶ πεῖτε σὺς μαθητῆς τοῦ: “ἀναστήθηκε ἀπὸ τὸς νεκροῦς καὶ πηγαίνει πρὶν ἀπὸ σας, νὰ σας περιμένει στὴ Γαλιλαία· ἐκεῖ θὰ τὸν δεῖτε”. Αὐτὰ εἶχα νὰ σας πῶ».

⁸Οἱ γυναῖκες βγήκαν γρήγορα ἀπὸ τὸ μνήμα με φόβο καὶ με χαρὰ μεγάλη, κι ἐτρέξαν νὰ πουν τὰ νέα σὺς μαθητῆς. ⁹Καὶ καθὼς πήγαιναν νὰ πουν τὰ νέα σὺς μαθητῆς τοῦ, τῆς συνάντησε ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε σ' αὐτῆς: «Χαίρειτε!» Αὐτῆς τὸν πλησίασαν, ἐπεσαν στὰ πόδια τοῦ καὶ τὸν προσκύνησαν. ¹⁰Τότε λέει σ' αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς: «Μὴ φοβάστε! Πηγαίνετε νὰ πεῖτε σὺς ἀδερφοῦς μου νὰ φύγουν γιὰ τὴ Γαλιλαία, κι ἐκεῖ θὰ με δουν».

Ἡ ἀναφορὰ τῶν φρουρῶν τοῦ τάφου

¹¹Ὅταν ἐφυγαν οἱ γυναῖκες, μερικοὶ ἀπὸ τὸς φρουροῦς πήγαν σὺν τὴν πόλιν κι ἀνέφεραν σὺς *ἀρχιερεῖς ὅλα ὅσα ἐγένιναν. ¹²Οἱ ἀρχιερεῖς φῶναξαν καὶ τὸς *πρεσβυτέρους, ἐκάναν συμβούλιο κι ἀποφάσισαν: Ἐδῶσαν πολλὰ χρήματα σὺς στραπώτες καὶ τὸς εἶπαν: ¹³«Νὰ πεῖτε πῶς “τὴ νύχτα που ἐμεῖς κοιμόμασταν, ἦρθαν οἱ μαθητῆς τοῦ καὶ τὸν ἐκλεψαν”. ¹⁴Κι ἀν αὐτὸ φτάσει σὶ' αὐτὰ τοῦ Ρωμαίου διοικητῆ, ἐμεῖς θὰ τὸν πείσομε καὶ θὰ σας ἀπαλλάξομε ἀπὸ κάθε εὐθύνη». ¹⁵Οἱ στραπώτες πήραν τὰ χρήματα κι ἐκάναν ὅπως τὸς δασκάλεψαν. Ἐτοὶ κυκλοφόρησε αὐτὴ ἡ φήμη σὺς Ἰουδαίους ἕως σήμερα.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν μαθητῶν

(Μκ 16, 14-18· Λκ 24, 36-49· Ιω 20, 19-23· Πραξ 1, 6-8)

¹⁶Οἱ ἔντεκα μαθητῆς ἐφυγαν γιὰ τὴ Γαλιλαία, σὺν τὸν βουνὸ ὅπου ὁ Ἰησοῦς τὸς παράγγειλε νὰ πάνε. ¹⁷Κι ὅταν τὸν εἶδαν, τὸν προσκύνησαν· μερικοὶ ὁμως εἶχαν ἀμφιβολίες. ¹⁸Ὁ Ἰησοῦς τὸς πλησίασε καὶ τὸς εἶπε: «Ὁ Θεὸς μου ἔδωσε ὅλη τὴν ἐξουσία σὺν τὸν οὐρανὸ καὶ σὺν τὴ γῆ. ¹⁹Πηγαίνετε λοιπὸν καὶ κάνετε μαθητῆς μου ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντάς τὸς σὺν τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ *Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ²⁰καὶ διδάξτε τὸς νὰ τηροῦν ὅλες τῆς ἐντολῆς που σας ἔδωσα. Κι ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζί σας πάντα ὡς τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου». *Ἀμήν.

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες ὄρθρου θαθέος
ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ ζωοδότου,
εὖρον ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον,
καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος αὐταῖς, οὕτως ἔλεγε·
τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;
τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ;
ἀπελθοῦσαι, κηρύξατε τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες
ὀπίσω σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητὸν
μετὰ δακρύων ἐζήτουν,
προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν,
καὶ πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς, Χριστέ,
μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Δεῦτε ἀπὸ θέας, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
καὶ τῇ Σιών εἶπατε· δέχου παρ' ἡμῶν
χαρᾶς εὐαγγέλια τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ·
τέρπου, χόρευε καὶ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ,
τὸν Βασιλέα Χριστὸν θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος
ὡς Νυμφίον προερχόμενον.

Προλαθοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ
καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος,
ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου·
τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα
μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον;
Βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα·
δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε,

ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον·
ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱὸς
τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ μυροφόρες ἀπὸ τὰ βαθιὰ χαράματα
βρέθησαν στὸ μνήμα τοῦ ζωοδότη.
Ἐκεῖ βρῆκαν ἄγγελο νὰ κάθεται στὸ λίθο
καὶ μίλησε σ' αὐτὲς καὶ εἶπε·
γιατί ζητᾶτε μέσ' στοὺς νεκροὺς τὸν ζωντανό;
γιατί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτο σὰν νὰ 'τανε φθαρτός;
Πηγαίνετε τώρα κι ἀναγγεῖλετέ το στοὺς μαθητές του.

Γυναῖκες εὐσεβεῖς μ' ἀρώματα
ξοπίσω σου ἔτρεξαν· μὰ αὐτὸν ποὺ σὰν θνητὸ
μὲ δάκρυα ζητοῦσαν,
προσκύνησαν ὄλο χαρὰ ὡς Θεὸ ζῶντα,
καὶ τῇ χαρμόσυνη εἴδηση τοῦ μυστικοῦ σου πάσχα
ἔφεραν. Χριστέ, στοὺς μαθητές σου.

Ἐλάτε, μυροφόρες, ποὺ μὲ τὰ ἴδια τὰ μάτια σας
τὸ χαρμόσυνο νέο ἀντικρίσατε, καὶ πείτε στὴ Σιών·
Μάθε ἀπὸ μᾶς τῆς χαρᾶς τὸ νέο γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν ἔγερση.
Σκίρτα καὶ χόρευε ἀπὸ ἀγαλλίαση, Ἱερουσαλήμ,
καθὼς τὸν Βασιλιὰ βλέπεις Χριστὸ
νὰ βγαίνει σὰν Νυμφίος ἀπ' τὸ μνήμα.

Πρὶν ἀπ' τὸ χάραμα ἐφθασαν οἱ φίλες τῆς Μαρίας,
καὶ βρῆκαν τὸ λιθάρι ἀπ' τὸ μνήμα κυλισμένο.
Ἦκουσαν τότε τὸν ἄγγελο νὰ λέει·
Γιατί ζητᾶτε, σὰν νὰ ἦταν ἄνθρωπος, ἀνάμεσα στοὺς νεκρούς,
αὐτὸν ποὺ ζεῖ στὸ αἰώνιο φῶς;
Δεῖτε τὰ σάβανα ποὺ ἦταν τυλιγμένος.
Τρέξετε λοιπὸν, ἀναγγεῖλετε στὸν κόσμο,

ὅτι ὁ Κύριος ἀναστήθηκε, θανάτωσε τὸ θάνατό,
γιατί εἶναι πράγματι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
ποὺ σώζει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.